

[ODWODŹCA *sb m*

N sg odw(o)dźca.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Ten, kto kogoś lub coś uprowadza, uwodzi, też oszust, szalbierz: Plagiator ... vel seductor hominum vel deceptor odworzcza [lege: odwoćca] GlosyKórn II 159.

Cf **ODWODZICIEL**

FP